

Vargáné Krug Erika vagyok.

A Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolán végeztem tanulmányaimat, Szombathelyen.

Két felnőtt fiú büszke anyukája vagyok.

Pályakezdőként sokat segített a munkámban, hogy hasonló korú saját gyermekeimen keresztül tökéletesen le tudtam szűrni az otthoni tanulás és házi feladatok elvégzésének terhéét, és az átlagosan erre fordított időt. Hasznos volt, hogy nemcsak tanító néniként, hanem anyukaként is láttam mindkét oldalról az iskolás lét örömeit, nehézségeit. Tudatosan igyekeztem kíméletesen mérni az otthoni feladatokat. Már sok száz gyermeket tanítottam, jócskán pályám derekán járok.

Csodálatos dolognak tartom, hogy elsőtől negyedik osztályig kísérhetem útjukon a gyerekeket. A kicsi óvodásokból kis kamaszok válnak ez idő alatt. Mindig azt gondoltam, hogy nekem nemcsak a tananyagot kell megtanítanom a tanítványaimnak, hanem a klasszikus emberi értékeket, a helyes közösségi viselkedési mintákat, az empátiát, egymás segítségét, elfogadását, és a pozitív gondolkodást is.

Szerencsésnek érzem magam, hogy ezzel a korosztállyal dolgozhatom, úgy gondolom, hogy pont ők illenek a személyiségemhez.

Amikor a gyermekek szeptemberben átlépik az iskola küszöbét, még nem válnak varázsütésre iskolásokká, akkor még kis ovisok. Fontosnak tartom az átmeneti időszakot. Hogy ez mennyi ideig tart, azt mindig az adott gyerekközösség igényei szerint alakítom. Türelemmel, lassú tempóban, sok játékkal, mozgással, verssel, dallal színesítve az órákat, lépésről lépésre jutunk el odáig, hogy igazi iskolássá váljanak a kicsik.

Legfontosabb feladatomban tartom, hogy az osztályomba járó gyerekek szívesen jöjjenek iskolába.

Az elsős diák élete szeptembertől megváltozik, de a szelíd átmenettel igyekszem – amennyire csak lehetséges – úgy haladni a tananyaggal, hogy továbbra is igazi gyerekek maradhassanak.

Nagy örömmel kézműveskedem. Igyekszem a lehető legtöbb technikával megismertetni diákjaimat, a természetes anyagokat részesítve előnyben.

Elevenen él bennem annak az időszaknak az emléke, amikor a fiaim az iskolás kor küszöbére értek. Nagyon aggódtam, mennyire változtatja meg az életünket az, hogy a gondtalan óvodás évek végére értünk, hiszen ez egy mérföldkő, hatalmas változás gyermekünk életében. Ezentúl mindig lesz elvégzendő feladat, elvárás, aminek meg kell felelni, de aki iskolaértett, erre már kész és vágyik is rá.

Ne aggódjanak, minden szépen elsimul és kialakul! A gyerekek csodálatosak, sokkal könnyebben viselik a változásokat, mint mi felnőttek.

Miért választottam ezt a hivatást? Mintha mindig is erre készültem volna.

Szerencsés gyerek voltam. Csodálatos tanító nénim volt, Rózsi néni. Ma is szeretettel őrzöm emlékét a szívemben. Kislányként volt otthon egy kis táblám, sorba ültettem a babáimat, mackóimat, és mindig iskolást játszottam.

Ma is ezt teszem, iskolást „játszom”. Szeretem a munkámat, mindig megtalálom benne az örömet. Őszintén mondhatom, reggelente szívesen megyek az iskolába, hiszen nincs két egyforma nap, és mindegyik új kihívást jelent.

Szeretettel várom a leendő első osztályos gyermekeket!

Vargáné Krug Erika